

[Veistrup.]

bortset fra den Skuffelse, som det vilde være for Beboerne, der var saa sikre paa, at det hele var i Orden, hvis der nu pludselig skulde lægges Hindringer i Vejen. Disse Forhold har jo nu staaet paa i over 20 Aar, og man har i den Tid befundet sig i en Overgangstilstand. Der maa, hvis Indlemmelsen ikke kan foregaa hurtigt, foretages en Mængde Ting. Man har f. Eks. ikke nogen Administrationsbygning, og Vandforholdene er under al Kritik. Det siger sig selv, at naar man i en lang Aarrække har regnet med, at denne Indlemmelse skulde blive fuldbyrdet, er der ikke foretaget mere end højst nødvendigt, idet det jo vilde være at spille Penge. Jeg tror derfor, at disse Forhold rent praktisk kræver en Afgørelse i den allernærmeste Fremtid, og jeg haaber, som sagt, at den foreslaaede Ændring ikke giver Rum for Forhaling. Jeg har saa meget mere Grund til at haabe det, som den højtærede Minister begyndte med at sige, at den Politik, han her førte, ikke gik ud paa Forhaling, men paa at faa Forholdene ordnet saa praktisk som muligt.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg maa sige til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup), at jeg i al Almindelighed ikke anser det for heldigt at knytte Behandlingen af et Lovforslag til specielt forekommende Forhold. Naar Lovgivningen ikke drejer sig om saadanne specielle Forhold, men om almindelige Forhold, er det altid mindre heldigt at knytte Overvejelserne til det specielle, fordi man derved kan vække Forhaabninger, som Hensynet til det almene i Virkeligheden ikke tillader at fremme. Derfor anser jeg det heller ikke for heldigt ved Forhandlingen om denne Sag at knytte det hele alt for nøje til det meget omdebatterede Indlemmelsesspørgsmaal i Odense Amt, Indlemmelsen af St. Hans Landsogn i Odense Bykommune.

Jeg skal straks sige, at jeg er ganske ubekendt med det Interview af en ministeriel Embedsmand, som det ærede Medlem oplyser findes i „Fyns Venstreblad“. Jeg er derfor ogsaa ukendt med den Fortolkning, som den paagældende har lagt i den heromhandlede Bestemmelse. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at de Forhandlinger, der har fundet Sted i Forbindelse med Spørgsmaalet om Indlemmelse af St. Hans Landdistrikt i Odense Købstad, snart har varet længe nok. Disse Drøftelser har fundet Sted gennem Aar, og

de maa en Gang føres til en Afslutning. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at som Forholdene ligger i Odense og omliggende Kommuner, deriblandt St. Hans Landdistrikt, maa det siges, at Odense har visse Forpligtelser overfor dette Distrikt, og det er jo ogsaa erkendt af Odense Kommune under de Forhandlinger, der har fundet Sted, og ved de Tilbud, som Odense gentagende har gjort Landdistriktets kommunale Bestyrelse med Hensyn til Tilskud til visse Formaal og Forbedring af visse Forhold, som Landdistriktet ikke selv var i Stand til at gennemføre. Jeg skal, da jeg, som sagt, er ganske ukendt med den omtalte Fortolkning, ikke har haft Lejlighed til at forhandle med den paagældende Embedsmand om hans Opfattelse og er uvidende om, paa hvilket Ræsonnement den beror, ikke udtale mig nærmere om den, men henholde mig til den Udtalelse, jeg for et Øjeblik siden fremsatte, idet jeg kort skal resumere den saaledes: Forholdet er for Øjeblikket dette, at kommer der til Indenrigsministeriet Andragende fra Kommunalbestyrelsen for en Købstad, i hvilken en Landkommune eller et Landdistrikt søges indlemmet, om at faa, hvis den første Indlemmelse skal finde Sted, andre Kommuner eller andre Landdistrikter indlemmet, og finder Indenrigsministeren ved nærmere Prøvelse af saadanne Andragender disse velbegrundede, kan han med den bestaaende Lovgivning lade saadanne Krav nærmere prøve og eventuelt skride til Kommissionsnedsættelse, og der er intet som helst i den gældende Lov, der hindrer Ministeren i at tage det Standpunkt: Jeg vil afvente Kommissionernes Indstilling som Helhed, inden jeg træffer Afgørelse af Indlemmelsesspørgsmaalet i Enkeltheder, ogsaa Afgørelse af det først rejste, der har givet Anledning til de øvrige. Der er intet som helst, som hindrer dette i Øjeblikket. Men vedtages det Forslag, der her er stillet, vil det være naturligt for Ministeren at anstille følgende Betragtning: Var denne Indlemmelsessag ikke forberedt, men rejstes den nu, saa havde Købstaden Krav paa Nedsættelse af Kommissioner til Behandling af de Indlemmelsesspørgsmaal, som Købstaden ønsker at knytte til Hovedspørgsmaalet. Saa fremt Ønskerne forekommer Ministeren velbegrundede, vil det da være naturligt, at han ræsonnerer som saa: Denne Købstadkommune, som vilde have Ret til at kræve de andre Indlemmelsesspørgsmaal, den har rejst, behandlet sammen med Hovedspørgsmaalet, hvis hele Sagen var